

Wiadomość o zawiązaniu się i działaniu gal. stanowego Towarzystwa kredytowego.

(Dalszy ciąg. Ob. Nr. 33, 34, 35, 36 i 37. Dodatku tygod.)

4. Potrzeba utworzenia Instytutu kredytowego uznana. Główne zasady.

Jakie wrażenie zrobiła na Deputacie Dzierzkowskim, głównym przeciwniku projektu, ta replika na jego uwagi, nie jest mi wiadomo; wszakże to pewna, że na Sejmie roku 1822, podając tenże projekt zgromadzonym Stanom, zadano im następujące pytanie:

Jakim sposobem i czyli Instytut kredytowy wedle doręczonego Wydziałowi Stanowemu urzędowego pisma, w królestwach Galicyi i Lodomerji mógłby być zaprowadzony i jak ma być końcem osiągnięcia tego celu prosba do Najjaśniejszego Pana ułożona? — Gdy wielu członków odezwało się, iż w tak krótkim czasie ani podanego projektu objaśnić, ani przedmiotu tak wielkiej wagi rozebrać nie można, przeto Stany uchwały, odroczyć go w całości do następnego Sejmu. Przyczem polecono Wydziałowi Stanowemu, ażeby tymczasem potrzebne do tego wzory i pisma wygotował; by zaś ta praca z zupełną dojrzałością dokonana, i tem pospieszniej na przyszłym Sejmie rozebrana być mogła, Stany mianowały z pomiędzy siebie komisję ułożoną z sześciu członków, mianowicie: Ignacego hr. Krasieckiego, Józefa hr. Lewickiego, Jana Wincentego hr. Bąkowskiego, Józefa Bobowskiego c. k. Radcę gubern., Cyprjana hr. Komorowskiego i Tadeusza Mysłowskiego. Gdy było życzeniem Stanów, aby ci współczłonkowie komisji zostawali w porozumieniu z ich Wydziałem, przeto, gdy później po najwyższym zatwierdzeniu tej uchwały, rozpoczęły się narady, przyłączył się do tego grona także Deputat Józef hr. Kuropatnicki. — Tę powziętą uchwałę rozwiązał Cesarz oznajmieniem, że nieznałazł nic, coby się postanowieniu Stanów w utworzeniu Instytutu kredytowego sprzeciwiać mogło.

Komisja otrzymawszy w lecie roku 1824 upoważnienie, rozpoczęła swoje obrady, reasumując wszystkie dawniejsze i nowe projekta i szczególne myśli Instytutu kredytowego dotyczące. Między nowymi był także projekt Xawerego hr. Stadnickiego, który tenże przełożył Cesarzowi Franciszkowi podczas pobytu Jego Ces. Mości w Czerniowcach, a który ówczesny gubernator Ludwik hr. Taaffe, nie ustępujący w gorliwym popieraniu sprawy Instytutu kredytowego poprzednikowi swojemu w roku 1822 zgastemu, przesłał był Wydziałowi Stanowemu.

Wynikiem rozbioru wszystkich podań było orzeczenie, iż żadno ani potrzebie, ani oczekiwaniu kraju nie odpowiada, nie wyłączając znanego projektu bezimiennego, który komisja nazywa do-wcipnym, do wykonania łatwym, chwilowej gwałtownej potrzebie wielu dogadującym, atoli dla użytkujących nadal z tej instytucji z powodu niepewnego kursu papierów niebezpiecznym.

Nie przeto innego nie wypadało, jak w celu utworzenia Instytutu kredytowego zwrócić uwagę na podobne instytucje w ościennych krajach i roztrząsać:

- a) ogólne i wspólne wszystkim zasady,
- b) wyłuszczyć i porównać między sobą różnych systemów przepisy,
- c) zastosować przepisy do Galicyi.

Pod temi względami podała komisja tylko ogólne zasady. Według zdania tejże:

A.

System kredytowy czyli towarzystwo kredytowe jest połączenie się właścicieli dóbr ziemskich, wydających dokumenta hipoteczne (listy zastawne) z obowiązkiem (mniejszej, większej przepisami określonej) odpowiedzialności stowarzyszonych, za każdy list zastawny co do bezpieczeństwa kapitałów i procentów, oraz regularnej i niezwłocznej ich wypłaty, podług ogłoszonych przepisów Towarzystwa.

Istotą więc stowarzyszenia jest, że każdy odpowiada za wszystkich w miarę wziętych na siebie obowiązków, a wierzyciel co do

odbierania kapitałów i procentów, nie z pojedynczymi, ale z całym towarzystwem ma do czynienia.

1. Z takiego stowarzyszenia wynika dla kapitalistów największe, jak może być, zabezpieczenie względem nieprzypadnienia kapitałów; pewność co do wypłaty procentów i kapitałów podług planu towarzystwa; dogodność i zarobek.

Zabezpieczenie, gdyż prócz hipoteki dóbr, na które list zastawny opiewa, ręczą dobra wszystkich stowarzyszonych.

Pewność wypłaty, ubezpieczona najważniejszym własnym interesem, możnego, z ludzi majątnych złożonego, do prędkiej egzekucji przeciw opieszałym w wypłatach współczłonkom upoważnionego, w wszystkich swoich czynnościach przez publiczność ściśle strzeżonego towarzystwa.

Dogodność, ponieważ nie dowiadując się o hipotece, nie pilnując się względem stylizowania skryptu, nie łożąc na jego intabulację, względem której uskutecznienia na kogo innego spuścić się musi, a zatem, jak już przypadki bywały, względem pierwszeństwa szkodować może, — dostaje kapitalista dokument z hipoteką niewątpliwie pierwszą na dobrach niżej wartości oszacowanych, a wypłatę procentu i kapitału, bez formalności kwitowania, bez konsensów na extabulację, bez dania plenipotencji, jeżeli przez kogo innego odbiera.

W interesach pieniężnych bezpieczeństwo, pewność wypłaty i dogodność, już są rzeczywistym zarobkiem, — tu jednak i ten osobny przybys, że kapitalista, nie czekając uzbierania większej sumy, pieniądze swoje każdego czasu na kupienie listów zastawnych użyć może.

2. Dla właścicieli ziemi, powiększenie i ustalenie kredytu, wyjaśniło się w punkcie 1szym, że kapitaliści mają wszelkie po-nęty i istotne pobudki do nabywania listów zastawnych, to jest: pożyczania stowarzyszonym; więc, gdzie będą pożyczający, tam jest kredyt dla zaciągających, — ta rzecz przeto obszerniejszego dowodu niepotrzebuje.

3. Obieg pieniędzy, któreby leżały bez użytku, wszystkie bowiem fundusze publiczne, magistraty, depozyta, które pożyczają pieniądze na hipoteki tabularne, za poprzedniczem kosztownem dla dłużników, a szkodliwem dla wierzycieli przez nieodbytą zwłokę, oszacowaniem dóbr i roztrząśnieniem hipotek, nie mogą nie tylko wahać się, ale będą rade pożyczać na większą nierównie i pewniejszą nad wszystkie inne, jak się już wyżej rzekło, już gotową hipotekę listów zastawnych.

4. Przez łatwość dostania pieniędzy na ziemię, kapitał krajowy nieruchomy staje się ruchomym, a przez to nie tylko produkcya krajowa wzrasta, ale i ziemia stawszy się niejako pieniądzem, wartości większej nabiera, którąto korzyść oczywiście nietylko na stowarzyszonych, ale na wszystkich właścicieli ziemi, a gdy podług doświadczenia dobry byt właściciela ziemi w naszym kraju jest zasadą dobrego bytu wszystkich, na wszystkich się rozciąga.

Że oczekiwane korzyści nie są marzeniami zawodnej teorii, okazuje przykład ościennego nam Szląska Pruskiego, którego stan oplakany w roku 1769 już w roku 1776 w skutku systemu kredytowego był kwitnącym, gdzie system kredytowy przetrwał współczesne nam, okropne, dla tamtego kraju polityczne wypadki, a w r. 1806 na 24 000,000 talarów było listów zastawnych w obiegu.

Potem wszystkim nie podpada wątpliwości, że należałoby zyczyc sobie zaprowadzenia dla Galicyi systemu listów zastawnych.

B.

System kredytowy od roku 1770 zaprowadzony w Szląsku, później podług tej samej ustawy we wszystkich dawniej do Prus należących prowincjach, — podług podobnej, ale w wielu istotnych punktach odmiennej, zawiązał się w roku 1821 dla Wielkiego Księstwa Poznańskiego. — W Szląskiem, kto tylko ma dobra uwłasći-

wione do żądania listów zastawnych, a względem oszacowania i wyjaśnienia hipoteki dopełni, co należy, dostaje listy do ilości pierwszej połowy wartości dóbr, — od tych listów płaci do ziemstwa $\frac{5}{100}$, realizacyjnych *) bowiem listów po $\frac{6}{100}$ już niema. — Kto ma w ręku list, dostaje od ziemstwa, nie od tego, na którego dobra list opiewa, pieniądze za półrocznem wypowiedzeniem, nawet i sam właściciel dóbr, jeżeli ma w rękach swoje własne listy, regularnie zaś procent $\frac{5}{100}$ półrocznemi ratami. Nawzajem każdy dobra swoje uwolnić od listów zastawnych może, gotowizną dług zapłaciwszy.

Ziemstwo czyli Towarzystwo jak najprzeczadniej z odpowiedzialnych członków uorganizowane, dostateczną władzą względem tychże opatrzone, tak dalece, że w niektórych przypadkach kary pieniężne i areszt osobisty wymierzyć, a nawet nieposłusznego do przedania dóbr swoich przymusić może; zastępuje własnymi środkami i zaradą wszystkie obowiązki dłużnika, z którym wierzyciel nigdy ani względem kapitału, ani względem procentów, ani wprost, ani nadal nie niema do czynienia.

Trafność zasad Szląskiego systemu i roztropności w zarządzaniu najlepszym dowodem, że Szląskie papiery, nawet podczas wojny francuskiej, nie stały niżej jak $\frac{75}{100}$, a w roku 1824 w czasie kiedy komisya obradowała $\frac{105}{100}$. Według zapewnienia ludzi wiarygodnych, papiery innych prowincyj pruskich podczas wojny spaść musiały niżej $\frac{50}{100}$, a w roku 1824 dochodziły $\frac{80}{100}$.

Okoliczności te przypisują powszechnie prawidłom szacowania dóbr, które nie tyle ufnosci co Szląskie względem wartości hipotek w publiczności wzniecają.

Poznańskie, jak się już rzekło, podobne zupełnie w manipulacji, różni się od Szląskiego w następujących istotnych punktach:

- Towarzystwo po przeciągu lat pięciu nowych członków nieprzypuszcza.
- Rozwiązuje się po latach 41, od daty zamknięcia.

*) Takich listów realizacyjnych, ze strony posiadacza tychże wypowiednych, niema nasz Instytut kredytowy.

- Listy aż po latach pięciu zaczynają być wypowiedzialnemi;
- podlegają amortyzacyi;
- przynoszą $\frac{4}{100}$;
- dłużnik płaci $\frac{5\frac{1}{2}}{100}$, z których 1 na amortyzacyę, $\frac{1}{2}$ na wydatki instytutu;
- ani Ziemstwo ani dłużnik nie może wypowiedzieć listu wierzycielowi, nie dawszy mu innego, wyjawszy, jeżeli wypadnie z planu amortyzacyi;
- gdy Dyrekeya czyli Towarzystwo w spłaceniu listów wypowiedzianych spóźni się lub uczynić temu zadosyć nie będzie w stanie, właściciel listu ma przed wszystkimi trzymać się właściwej hipoteki i zaspokojenia u właściwego sądu poszukiwać, a dopiero na przypadek niedoboru, zostaje mu droga prawa przeciw Dyrekeyi. Toż samo i na przypadek spóźnionej wypłaty procentów.

Pomimo tak widocznie niekorzystnych dla wierzycieli zasad: c), e), h), listy poznańskie stały roku 1824 nad $\frac{90}{100}$, przeto w porównaniu procentów lepiej jak Szląskie.

Z resztą pierwszy rzut oka na zasady dwóch systemów, daje postrzegać w obydwóch cechę wieku. Szląskie, czując się na siłach, „że to ustanowienie nie na urojonych, a przynajmniej nie dość stosownych funduszach spoczywa, ale że mu służy za posadę wartość wielu milionów sięgająca dóbr ziemskich księstwa Szląskiego,“ w roku 1770 wyrzekło: chcemy się nawzajem ratować. Związemy się węzłem odpowiedzialności i subordynacyi, wystaramy się pieniędzy dla każdego z pomiędzy nas, który ich potrzebować będzie, — i poratowali się nawzajem.

Poznańskie, jakby tylko przyszło jaką trudność przewyciężyć, albo zrobić jaką ofiarę, każdyby członek usunął się, i w rzeczy samej rozwiązałoby się sztucznie ułożone towarzystwo, hołdując zasadzie wieku zimnemu egoizmowi, niedawierzającemu sobie i drugim.

(D. c. n.)

Ceny drobnej sprzedaży żywności we Lwowie,

w ciągu czwartej Dekady bieżącego stulecia.

Wykaz dziesięcioletni od roku 1832 po koniec 1841.

(Obacz Nr. 12, 24, 26, 30 i 36 Dodat. tyg.)

	Rok	Sty- czeń	Luty	Marzec	Kwie- cień	Maj	Czer- wiec	Lipiec	Sier- pień	Wrze- sień	Paź- dzier- nik	Listo- pad	Gru- dzień	Cena w prze- cieciu
		kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
Kury, przedaż na pary, cena w mon. kon.	1832	30	40	44	48	36	30	24	20	30	30	36	36	33 $\frac{5}{8}$
	1833	26	28	40	33 $\frac{1}{5}$	28	28	20 $\frac{1}{5}$	26	28	26	20	24	28
	1834	24	20	22	26	24	20	26	24	24	24	24	20	23 $\frac{1}{8}$
	1835	20	32	30	24	22	24	24	24	24	30	24	20	24 $\frac{7}{8}$
	1836	24	24	24	20	20	—	—	—	18	18	18	18	20 $\frac{3}{8}$
	1837	24	26 $\frac{2}{5}$	26	28	26	26	26	24	24	24	25	25	25 $\frac{3}{8}$
	1838	20	20	20	20	20	30	—	24	24	24	24	28	23 $\frac{1}{8}$
	1839	30	36	40	40	40	40	36	26	26	26	28	28	33
	1840	28	30	30	36	40	40	36	30	30	28	28	30	32 $\frac{1}{8}$
	1841	30	36	40	41	—	40	30	30	28	30	30	30	33 $\frac{1}{8}$

(C. d. n.)

Żupy solne w Galicyi i na Bukowinie.

Wywar i sprzedaż soli w lipcu 1859 i 1858.

(Obacz Nr. 1, 4, 11, 14, 19, 25, 26 i 31 Dodat. tygod.)

Przedano cetnarów:

W lipcu 1859.		W lipcu 1858.	
W Galicyi	62,534 $\frac{25}{+}$	W lipcu 1858.	59,972 $\frac{1}{+}$
Na Bukowinie	2,334 $\frac{1}{+}$		2,074 $\frac{7}{+}$
Razem . . .	64,868 $\frac{27}{+}$		62,046 $\frac{76}{+}$
W lipcu r. 1859 w Galicyi	więcej	2,562 $\frac{24}{+}$	
„ „ „ na Bukowinie	więcej	259 $\frac{26}{+}$ cet.	

Wywarzono cetnarów:

W lipcu 1859.		W lipcu 1858.	
W Galicyi	49,023 $\frac{45}{+}$	W lipcu 1858.	50,779 $\frac{50}{+}$
Na Bukowinie	2,412 $\frac{40}{+}$		2,564 $\frac{80}{+}$
Razem . . .	51,435 $\frac{85}{+}$		53,344 $\frac{30}{+}$
W lipcu r. 1859 w Galicyi	mniej	1,756 $\frac{5}{+}$	
„ „ „ na Bukowinie	mniej	152 $\frac{40}{+}$ cet.	

Instytut Drohowyski

fundacyi hrabi Stanisława Skarbka.

(Obacz Nr. 3 Dodatku tygodniowego z r. 1858, T. VIII.)

Administracya Zakładu Drohowyskiego podaje w następującym wykazie przegląd czynności, jakie zachodziły w ciągu r. adm. 1858 w obrocie funduszów i w całym majątku Instytutu hr. Stanis. Skarbka.

Głównym przedmiotem zajęcia było oczyszczenie Instytutu z długów ciążących na Zakładzie częścią po samym fundatorze, częścią zaś pochodzących z dawniejszej administracyi, na co zarząd terazniejszy, jak z wykazu widać 32,000 złr. z górną wyłożył, a oprócz tego przeszło 26,000 złr., które po odtrąceniu czynszów dzierżawnych z Żabiego przypadających, kuratorowi w pensyi za czas od 1. kwiet. 1850 po koniec marca 1858 z majątku funduszwego wypłacił.

Majątek czynny: 5,347 złr. 32²/₄ kr. wykazany w roku adm. 1857, podniósł się w r. adm. 1858 na 28,695 złr. 56³/₄ kr. co okazuje, że majątku przybyło 23,348 złr. 24¹/₄ kr. m. k.

Główną rubryką wydatków były i są budowle podjęte w roku 1858 a prowadzone bez przerwy i w bieżącym roku 1859; luboż znacznie wyczerpują wpływy, są jednak rękojmią, że blizką już jest pora, gdzie wola wspaniałomyślnego fundatora spełniona, tysiącu sierót i ubóstwu, zaopatrzenie doczesne i przyszły los w społeczeństwie otworzy.

Wynikłości obrotu funduszów Skarbkowskiej fundacyi za rok administracyjny 1858.

A) Przeprowadzony rachunek w kasie.

Przychody.

I. Rachunki rzeczywiste.

1. Czynsze dzierżawne z dóbr i z wynajętych realności:

	M. K.		M. K.	
	złr.	kr.	złr.	kr.
a) z Brzozdowice	7,712	—		
b) z Drohowyża	7,768	4		
c) z Klimca i Smorza	6,455	—		
d) z Opar	8,450	—		
e) z Ostałowie	4 000	—		
f) z Rożniatowa	10,353	20		
g) z Żabiego *)	37,666	40		
h) z Żydańczowa	10,118	30		
i) z Kortomówki	1,400	—		
k) z Gmachu teatralnego	21,127	32 ¹ / ₂		

Razem . . . 115,051 6²/₄

2. Z dziennych dochodów niemieckiej sceny **)	2,763	28
3. Udział z prywatnych producyi	954	9
4. Subwencya na niemiecki i polski teatr	6,000	—
5. Dochody leśne i łowieckie	3,598	13 ³ / ₄
6. Przedaż materyałów i rekwizytów	154	4 ¹ / ₄
7. Kapitały tytułem indemnizacyi	20,030	50
8. Stałe i zmienne należności dominikalne	398	—
9. Renty indemnizacyjne	7,319	9 ¹ / ₄
10. Prowizye od kapitałów czynnych	10,445	8
11. Zwrot rozmaitych należności	4,482	12 ³ / ₄
12. Rozmaite przypiły	1,217	46 ³ / ₄

Suma dochodów rzeczywistych . . . 172,414 8¹/₄

II. Obroty kredytowe.

13. Zwrot kapitałów czynnych **)	49,918	45
14. Przyjęcie kapitałów biernych	—	—

Suma obrotów kredytowych . . . 49,918 45

III. Rachunki obojętne.

15. Zwrot zaliczek	5,539	15
16. Przyjęcie zaliczek	—	—
17. Kaucye i depozyta	6,224	50

Suma rachunków obojętnych . . . 11,764 5

Suma wszystkich przychodów . . . 234,096 58¹/₄

18. Stan kasy przy otwarciu rachunków	23,366	42 ² / ₄
---	--------	--------------------------------

Ogół przychodów . . . 257,403 40³/₄

Wydatki.

I. Rachunki rzeczywiste.

	złr.	kr.
1. Pensye, płace i emolumenta †)	81,818	21 ² / ₄
2. Łaski i dożywocia	2,895	42
3. Nagrody i zapomogi	1,079	16
4. Koszta w dobrach wdzierżawionych	1,046	42
5. Dyety i koszta podróży	323	56
6. Potrzeby kancelaryjne	404	38 ³ / ₄
6 ¹ / ₂ koszta gospodarstwa rolnego	2,900	—
6 ³ / ₄ koszta drogowego, mostowego i przewozowego	159	57
7. Utrzymanie i restauracya budynków	8,456	19 ¹ / ₄
8. Nowe budowle	12,778	22 ¹ / ₄
9. Podatki i dary	20,891	50 ³ / ₄
10. Utrzymanie szkół i kościołów	1,726	53
11. Subwencya { teatru niemieckiego teatru polskiego	5,500 4,000	— —
12. Zaległe należności po fundatorze	8,637	10 ² / ₄
13. Zaległe należności z dawnej administracyi	2,671	4
14. Czynsze za kapitały biernie	7,587	19
15. Rozmaite wydatki	12,047	47 ¹ / ₄

Suma wydatków rzeczywistych . . . 174,925 19¹/₄

II. Obroty kredytowe.

16. Lokacya kapitałów czynnych	20,030	47
17. Spłata kapitałów biernych	25,030	1

Suma obrotów kredytowych . . . 45,060 48

III. Rachunki obojętne.

18. Udzielone zaliczki	6,399	53
19. Zapłacone zaliczki	—	—
20. Kaucye i depozyta	2,787	37 ¹ / ₄

Suma rachunków obojętnych . . . 9,187 30¹/₄

Suma wszystkich wydatków . . . 229,173 37²/₄

21. Stan kasy przy zamknięciu rachunków	28,230	3 ¹ / ₄
---	--------	-------------------------------

Ogół równy przychodom . . . 257,403 40³/₄

†) W to wchodzi płace aktorom niemieckim po śmierci przedsiębiorcy Glögla od 1. października 1858 w kwocie 6,252 złr. 14 kr. m. k., a potem i pensya kuratora zlikwidowana za czas od 1. kwietnia 1850 po koniec marca 1858 w stosunku 8,000 złr. m. k. rocznie, co uczyniło 64,000 złr. m. k.

B) Porównawczy stan majątku.

Majątek czynny.

	złr.	kr. m. k.
a) Rzeczywiste zaległości w aktywach	37,563	40
b) Kapitały czynne	176,348	58
c) W rachunkach obojętnych	4,386	21 ² / ₄

Suma majątku czynnego . . . 246,529 23³/₄

W zestawieniu majątku czynnego z biernym . . . 217,833 złr. 6 kr. m. k.

Okazuje się przewyżka w czynnym stanie . . . 28,695 " 56 " " "

Z końcem roku 1857 wynosił czysty stan czynny . . . 5,347 złr. 32²/₄ kr. m. k.

Zatem w roku 1858 powiększył się majątek o . . . 23,348 złr. 24¹/₄ kr. m. k.

Majątek bierny.

	złr.	kr. m. k.
a) Rzeczywiste zaległości w pasywach	24,042	33
b) Kapitały biernie	170,587	48
c) W rachunkach obojętnych	23,202	45

Suma majątku biernego . . . 217,833 6

*) Wniosek za czas od 1. listopada 1848 po koniec marca 1858, z dzierżawy po 4.000 złr. m. k. według układów z pierwszym kuratorem Zakładu drohowyskiego.

**) Dochody te przypadają tylko za miesiąc październik 1858, odkąd scena niemiecka po śmierci przedsiębiorcy teatru p. Józefa Glögla przeszła pod zarząd własny.

*) Zwroczone kapitały czynne w kwocie 49,918 złr. 45 kr. m. k. przeszły niezwłocznie częścią na umorzenie niektórych długów po samym fundatorze Zakładu, częścią na zaspokojenie zaległej z dawniejszych lat pensyi kuratora

Starostwo Skalskie. R. 1570.

Lustracya czyli opis pożytków skarbowi królewskiemu przypadających.

(Obacz Nr. 37 Dodatku (yg.))

Młuboczek. Wieś.

Ta Wieś jest osadzona przez Nieboszczyka Pana Lancs-korunskiego Starostę Skalskiego, w której już jest ludzi osiadłych trzydzieści. Dają czynszu dorocznego per florenum unum, owsa po sześć trzecienników, których będzie sto ośmdzie-siąt każdy per grossos sex, kura jednego denarios novem, iaięc po dwadzieścia per grossum unum. To wszystko computando facit. fl. 67 gr. 15.

Dziesięciny baraniey dostało się tak rok sześćdziesiąt trzy każdy per grossos quinquedecem. Facit. . . . flor. 31 gr. 15.

Wieprzów z żeru dostało się in anno praeterito czternaście, każdy per grossos quadraginta octo. Facit. flor. 22 gr. 12.

Dziesięciny pszczelney dostało się pniów trzynastę. Facit. flor. 8 gr. 20.

Powołowieszczynę też z nich wybierał in anno quarto, które-
rey tego roku dostało się na wiosnę wołów trzydzieści per flo-
renos tres, exlusa tertia parte na rok, facit. . . . flor. 30.

Ludzi swobodnych niedawne osady jest czterech, którzy
ieszcze mają swobody do trzech lat, a po wyjściu iey in an-
no Millesimo Quingentesimo Septuagesimo Tertio będą
powinni dawać tę daninę, y podatek wszystek iako y insi kto-
rzy zdawna zasiedli.

Browar też tam jest w tym roku zbudowany, z którego ie-
szcze żadnego pożytku nie ma, ale in anno futuro Millesimo
Quingentesimo Septuagesimo Primo, będą z niego dawać
per arendam. . . flor. 5.

Summa Florenorum Centum Sexaginta Quatuor, Grossorum Du-
odecem.

Holemniszów.

W tej Wsi jest ludzi osiadłych dwadzieścia sześć, każdy
z nich daje czynszu per florenum unum, owsa po sześć trzeci-
enników, których będzie sto pięćdziesiąt sześć, każdy per grossos
sex, kur po dwa valoris grossum unum. iaięc po dwadzieścia
per grossum unum. To wszystko scomputowawszy facit.
flor. 58 gr. 28.

Dziesięciny baraniey dostało się tak rok baranów dwadzie-
ścia każdy per grossos quinquedecem. Facit. . . . flor. 10.

Dwadzieszczyzny z wieprzów żerowych dostało (się) in an-
no praeterito dwanaście per marcem unum. Facit. . . . flor. 19 gr. 6.

Dziesięciny pszczelney dostało się pniów pulbeczek jeden,
iako sędziowka Lwowska, którą lekce szacując y po niżej
targu y ceny, facit. flor. 17.

Powołowieszczynę też datą in anno quarto, dostało się od nich
wołów dwadzieścia sześć, każdy per florenos tres. Exlusa vero
tertia parte ad annum, facit. . . . flor. 26.

Summa Florenorum Centum Triginta Unum, Grossorum Qua-
tuor.

Czigany. Wieś.

W tej Wsi ludzi osiadłych jest szesnaście, którzy czynszu
nie dają więcej jedno po grosz cztery, każdy z nich, owsa po
sześć trzecienników, których będzie dziewięćdziesiąt dwa, ka-
żdy per grossos sex, kur po jednym denarios novem, iaięc po dwa-
dzieścia valoris grossum unum. To wszystko facit. flor.
32 gr. 4.

Dwadzieszczyzny baraniey przeszłego roku dostało się trzy-
dzieści sześć każdy per grossos quinquedecem. Facit. . . . flor. 18.

Dziesięciny pszczelney pniów dwadzieścia pięć per grossos
viginti, facit. flor. 16 gr. 20.

Wieprzów z żeru dostało się dziesięć per marcem unum.
Facit. . . . flor. 16.

Powołowieszczynę wybrano od nich w tym roku na wiosnę
wołów szesnaście per florenos tres. Exlusa tertia parte na rok
facit. flor. 16.

Tamże Bojarów jest dwóch, którzy śodnego czynszu nie
dają, bo miasto służkow (powinni) są koniem icchać gdzie Sta-
rosta każe.

Tamże ludzi ubogich jest cztery, którzy śodnego podatku
ani czynszu nie dają przez ubóstwo.

Summa Florenorum Nonaginta Octo, Grossorum Viginti Qua-
tuor.

Laianowce. Wieś.

W tej Wsi jest ludzi osiadłych dwadzieścia dwa, którzy
placą czynszu dorocznego per florenum unum, owsa po sześć
trzecienników, będzie ich sto trzydzieści dwa per grossos sex,
kur po jednym, denarios novem, iaięc po dwadzieścia per gros-
sum unum, facit. flor. 49 gr. 15.

Dziesięciny z baranów dostało się w przeszłym roku trzy-
dzieści siedm, każdy per grossos quinquedecem. Facit. . . . flor. 18
gr. 15.

Dwadzieszczyzny, wieprzów, dostało się w przeszłym roku
dwadzieścia, każdy per marcem unum, facit. flor. 32.

Dziesięciny pszczelney pniów trzydzieści jeden, per grossos
viginti, facit. flor. 20 gr. 20.

Powołowieszczynę datą iako y insze wsi. Dostało się w tym
roku wołów dwadzieścia dwa per florenos tres. Exlusa tertia
parte, facit. flor. 22.

Swobodnych ludzi jest czternaście y z Popem ruskim, ale
ieszcze nie niedają ratione libertatis, a po wyjściu iey in anno
Millesimo Quingentesimo Septuagesimo Tertio będą
rownie z innymi płacić.

Summa Florenorum Centum Quadraginta Duorum, Grossorum
Viginti.

Zilince. Wieś.

W tej Wsi jest ludzi osiadłych czternaście, dają czynszu
dorocznego tylko per grossos quatuor, z osobną owsa po sześć
trzecienników, będzie trzecienników ośmdziesiąt cztery, każdy
per grossos sex, iaięc po dwadzieścia per grossum unum, po ie-
dnemu kuru denarios novem. Facit. flor. 19 gr. 11.

Dziesięciny baraniey przeszłego roku dostało się siedmna-
ście, per grossos quinquedecem, facit. flor. 8 gr. 15.

Dwadzieszczyzny z wieprzów z żeru, bo to jednako dają,
dostało się jedenaście per marcem unum. Facit. . . . flor. 17 gr. 18.

Dziesięciny pszczelney pniów siedm per grossos viginti, fa-
cit. flor. 4 gr. 20.

Powołowieszczynę w tymże roku dostało się wołów czterna-
ście, każdy per florenos tres. Exlusa tertia parte, facit. . . . flor. 14.

Swobodnych ludzi jest pięć, którzy ratione libertatis nie nie-
dają do trzech lat; a gdy im wynidzie swoboda to jest in anno
Millesimo Quingentesimo Septuagesimo Tertio, będą
rownie z innymi płacić.

Tamże jest Wataman, który nie niedaje ratione servitorum,
które czyni, bo jest miasto Urzędnika.

Summa uczyni Florenos Sexaginta Quatuor, Grossos Quatuor.

Sienkow. Wieś.

Ta Wieś leży nad samym Niestrem, w której jest ludzi
osiadłych pięćdziesiąt trzy, każdy z nich daje czynszu per flo-
renum unum, owsa po sześć trzecienników, będzie ich trzysta
ośmaście każdy per grossos sex, po jednym kuru, denarios no-
vem, iaięc po dwadzieścia per grossum unum. To wszystko ta-
xando facit. flor. 119 gr. 7 den. 9.

Dziesięciny z baranów dostało (się) w tym roku dwadzie-
ścia ośm, każdy in simili taxa ut supra. Facit. flor. 14.

Dwadzieszczyzny wieprzów wybrano dziewiętnaście, per mar-
cem unum facit. flor. 30 gr. 12.

Dziesięciny pszczelney pniów dwadzieścia pięć, per grossos
viginti. Facit. flor. 16 gr. 12.

Powołowieszczynę wybrano tego roku na wiosnę wołów pięć-
dziesiąt trzy, każdy per florenos tres. Exlusa tertia parte na rok
facit. flor. 53.

Tamże jest browar który czyni do roku. flor. 6.

Swobodnych ludzi jest pięć, którzy nie niedają ratione liber-
tatis. Elapsa libertate in anno Millesimo Quingentesimo
Septuagesimo Tertio alijs superioribus acquantur.

Summa Złotych Dwieście Trzydzieści Dziewięć, Groszy
Dziewięć, Denarów Dziewięć. (D. c. n.)